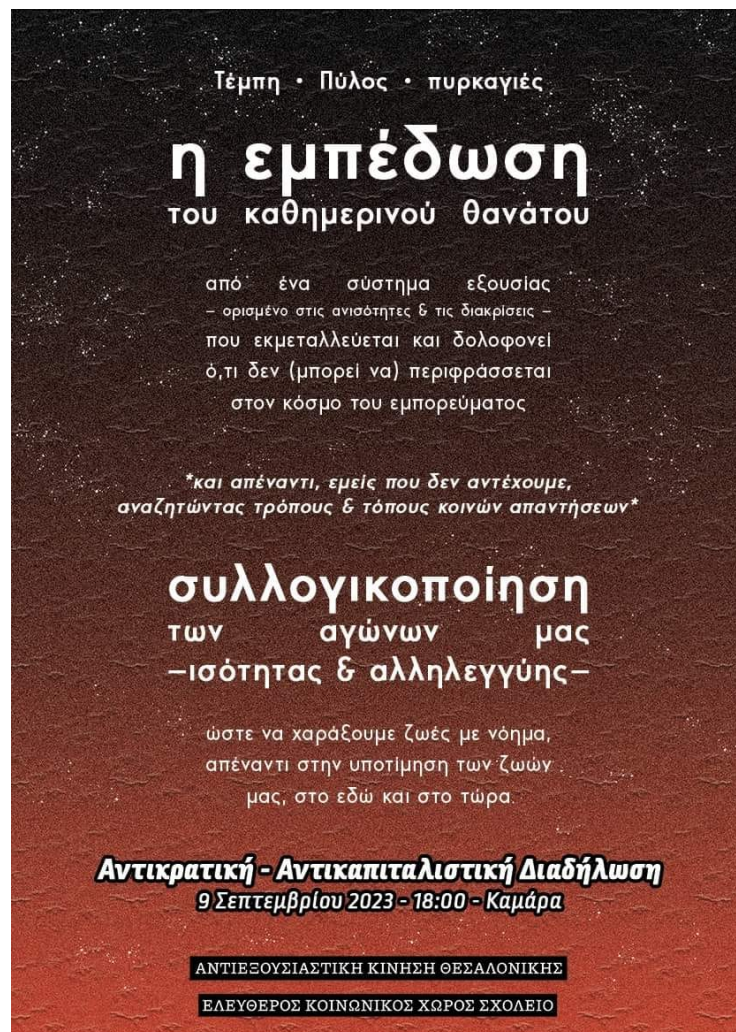

Αντικρατική-Αντικαπιταλιστική Πορεία στα εγκαίνια της Δ.Ε.Θ (Σάββατο 9/9)

Δεν αντέχουμε άλλο θάνατο, διψάμε για Ζωή

Τα τελευταία χρόνια βιώνουμε όλο και πιο έντονα την κανονικοποίηση του θανάτου δίπλα μας και παντού. Την ατμοσφαιρικότητα της βίας που διαπερνάει κάθε πτυχή της καθημερινής ζωής μας. Συνέπεια της ισχύς του Κυρίαρχου και του δυνατού, δηλαδή της Εξουσίας του Κράτους και του Κεφαλαίου, ενυπάρχουν πλέον σαν στοιχεία και στην ίδια την κοινωνία. Άλλωστε από αυτή την διαρκή συνθήκη έκτακτης ανάγκης -του θανάτου και της βίας- καθορίζεται και διαπερνάει η παραπάνω ισχύς της Κρατικής οντότητας και της καπιταλιστικής πραγματικότητας.

Και φτάνουμε στο σήμερα με το μεγαλύτερο ναυάγιο-δολοφονία στη Μεσόγειο θάλασσα των 650+ νεκρών ανθρώπων ανοιχτά της Πύλου με ευθύνη των Κρατών και της Ε.Ε., των δεκάδων νεκρών από την κρατική αδιαφορία και την καπιταλιστική ομαλότητα στα Τέμπη, ρατσιστικών δολοφονιών από σφαίρες μπάτσων, γυναικοκτονιών και των πυρκαγιών που κάθε καλοκαίρι καίνε ανεξέλεγκτες με ένα μόνο σύνθημα: Εκκενώστε. Αυτή είναι η επιτυχία του συστήματος, άλλωστε. Εκκένωση σε κάθε περίπτωση. Ζών -ανθρώπινων και μη-, δέντρων, βαγονιών, δρόμων, καταλήψεων, ευθυνών. Ο θάνατος που έγινε συνήθεια έρχεται να υπενθυμίσει με τον πιο ωμό τρόπο πως

ότι έχουμε είναι η μία τον άλλον και κανένα Κράτος ή εταιρεία δεν πρόκειται να είναι εκεί, παρά μόνο για να εκμεταλλευτεί, να αποπροσανατολίσει και να αποποιηθεί το οτιδήποτε.

Πως το Κράτος με όλα αυτά να συμβαίνουν απολαμβάνει την ισχύ του;

Φυσικά με άπλετο ρατσισμό, ανθρωποκυνηγητό και Βία. Μέσα σε όλη αυτή την περίοδο το Κράτος πόνταρε ακριβώς σε αυτά: στον φόβο και στην καλλιέργεια του εθνικισμού και του ρατσισμού στην κοινωνία. Αποτέλεσμα, μπροστά στην καθημερινή υποτίμηση της ζωής, και ειδικά σε κάθε ακραίο γεγονός οι μόνοι στόχοι να είναι ο κάθε σκουρόχρωμος άνθρωπος, που έτυχε απλά να υπάρχει. Από τον Έβρο μέχρι και τα πογκρόμ στην Κύπρο ένα φαίνεται σίγουρο: ο εκφασισμός της κοινωνίας βρίσκεται εδώ, αναπτύσσεται χρόνια τώρα μέρα με τη μέρα και σε κάθε συνθήκη είναι έτοιμος να εκραγεί. Αποκτήνωση, αλληλοσπάραγμα, κανιβαλισμός. Και η Εξουσία στο αλώβητο, αφού για όλα φταίνει οι ξένοι. Αυτοί/ες που βουλιάζει και βασανίζει στα σύνορα το Κράτος. Ενώ το κόστος διαβίωσης μεγαλώνει και οι πολυεθνικές πλουτίζουν στις πλάτες των από τα κάτω.

Υπάρχει όμως και η αντίπερα όχθη μπροστά σε όλα αυτά. Αυτή της κοινωνικής αντίστασης, της συλλογικοποίησης και της αλληλεγγύης. Κι αυτή η διαρκής κοινωνική κίνηση αποτελεί το όπλο απέναντι σε όλα όσα βιώνουμε, μπροστά στην Εξουσία και στο κτήνος της Ακροδεξιάς, κόντρα στην παραίτηση. Γιατί αν δεν δημιουργήσουμε τους όρους ζωής και όχι επιβίωσης, στο εδώ και στο τώρα, αν δεν αντισταθούμε προκειμένου να αποκτήσουμε μια ζωή που να αξίζει να βιωθεί, τότε θα βουλιάζουμε ακόμα παραπάνω στο σκοτάδι, στην αναλγησία, στην αδιαφορία και στον θάνατο.

– Κάλεσμα σε Αντικρατική-Αντικαπιταλιστική Πορεία στα εγκαίνια της Δ.Ε.Θ.:

Σάββατο 09/09 στις 18:00 – Καμάρα

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης